

Τουρκίας προκύψαντα Κράτη τὴν αὐτὴν φιλειρηνικὴν περίπου τηροῦσι πολιτικήν. Μήπως δὲν εἰδεῖς καὶ δὲν συγωμέλησες τῷ Σουλτάνῳ καὶ αὐτὸς ὁ ἡμεγών τῆς Βουλγαρίας, τῆς χώρας τούτεστι ἐκείνης, ἡτις ὑπῆρξεν ἡ πέτρα τοῦ τελευταίου καὶ προσφάτου εἰσέτι ἐν Ἀνατολῇ σκανδάλου;

Τὸ Μαυροβούνιον διαχνεῖ ἥδη τὸ στάδιον τῆς συντηρήσεως τῶν κτηθέντων ἀλλας τε ὀφείλεται καὶ χάρις εἰς τὴν Ὁθωμανικὴν Κυβέρνησιν, ἡτις ἐφάνη τοσῦτον καλῶς διατεθειμένη, ὡστε ἀφώπλιτε τοὺς Ἀλβανοὺς γείτονας τοῦ Μαυροβουνίου καὶ ἐμπόδισεν αὐτοὺς νὰ πυροβολήσουν κατὰ τῶν στρατιωτῶν τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου καὶ ἡτις ἐν τῷ ζητήματι τοῦ κανονισμοῦ τῶν ὄριων ἐπεδείξατο τοιαύτην γενναιοδωρίαν.

Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη ἔξηγησις τῆς ἐπιδεικτικῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου πρὸς τὸν Σουλτάνον καὶ τοῦ ἐπιδεικτικῶτέρου τῆς δεξιῶσεως αὐτοῦ τρόπου. Ἀλλ' ὅμολογοῦμεν ὅτι ἡ ἔξηγησις αὕτη εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον ἀφελῆς, εἰ καὶ πραγματικὴ οὖσα, θὰ ἐτίμα ἔξοχῶς τὴν πολιτικὴν νοημοσύνην τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου. "Ανευ τῶν συνδυασμῶν τῆς γενικῆς πολιτικῆς οὐδεὶς ἐπ'" ἀληθείᾳ θὰ ἐδύτησέραινε νὰ ἀποδεχθῇ ὅτι τὸ Μαυροβούνιον ἀπεράσιτε νὰ ἔγκαινῃσθή νέαν πολιτικὴν εἰρήνης καὶ ἐσωτερικῶν βελτιώσεων ἀλλ' ἡ τοιαύτη πολιτικὴ ὑπερβαίνει τὰ δρια τῆς νευρικῆς ἀταραχῆς τῶν τέκνων τοῦ Μέλανος. "Ορους" οὐδεὶς σχεδὸν ἀμφιβάλλει ὅτι ἀπερχόμενος σήμερον δὲ Νικόλαος εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐκτελεῖ ἔνην διαταγὴν καὶ ὅτι ἀπλῶς χαράττει μίαν γραμμὴν εὐρυτέρας διπλωματικῆς ἐκστρατείας, ἡς βεβαίως δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ στρατηγός.

Αὔτὸ τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἐν Εύρωπῃ ἔξηγειρε τὸ ταξείδιον τοῦτο, ἀποδεικνύει ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου. Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ὡς γνωστὸν πολλὰ περιάρδονται περὶ συνασπισμοῦ τῶν κρατιδίων τῆς Ἀνατολῆς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ρωσίας κατὰ τινος ἀνατέλλοντος ἔχθροῦ. Ὁ παλαιὸς ἔχθρος, η Ρωσία, ἔδυσεν ἐν-

νοεῖται καὶ δὲν θὰ ἀνατέλλῃ πλέον εἰμὴν ὡς ἥλιος προστατευτικός. Τούτου δοθέντος, τὰ ἔθνη τῆς Ἀνατολῆς εἰνε περιττὸν πλέον νὰ ὑποβλέπωνται ἀμοιβαίως καὶ περιττότερον νὰ ὑποδαυλίζονται ἡ μεταξὺ αὐτῶν φυλετικὴ ἔχθροπάθεια. Ὁ καιρὸς τῆς ἀδελφότητος ἡγγικεν· Τούρκοι καὶ Μαυροβούνιοι, Βούλγαροι καὶ Ἑλληνες, Ρωμαίοι καὶ εἰς δυνατὸν σέρβοι δύνανται νὰ σφίγξωσι τῷρα ἀλλήλων τὰς χείρας καὶ νὰ δώσωσιν ἀμοιβαίως τὸ φίλημα τῆς διαλλαγῆς ἔστωσαν δὲ βέβαιοι ὅτι δὲ Τσάρος θὰ εὑφρανθῇ ἐκ τούτου. Καὶ ἀγνοοῦμεν μὲν πῶς οἱ ἀλλοι λαοι θὰ ἀποδεχθῶσι τὸ νέον εὐαγγέλιον, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ Ἑλληνες λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι νὰ σπεύσωμεν ἀσπαζόμενοι αὐτὸδ, ὅπω τούλαχιστον δὲν πεισθῶμεν ὅτι ἡ φιλία τῶν ἀδελφῶν ἥμῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς προσφρίσται νὰ μᾶς βλάψῃ διηγώτερον ἡ ἡ λυσσώδης αὐτῶν ἐν τῷ παρελθόντι καταδίωξις κατὰ παντὸς ὅπι τούτην.

Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΕΝ ΡΩΣΙΑΙ

Ἡ ἀνθρωπότης προΐόντος τοῦ χρόνου ἀναπτύσσεται, αἱ θρησκείαι καταπίπουσιν, αἱ κοινωνικαὶ προλήψεις ἔξαλειφονται, τὰ φυλετικὰ μίστη καταπαύουσι καὶ οἱ λαοι ἀδελφοποιοῦνται. Ἀλλὰ μὲ δλας τὰς προόδους ἃς ἔκαμεν ὁ πολιτισμὸς, εἰσέτι ἀπέχομεν πολὺ τῆς τελειότητος ἐκείνης ἡτις εἶναι τὸ ὄνειρον μηδενιστῶν. Ἀγριοὶ δὲν διαπλασθῶσιν αἱ κοινωνίαις ἡθικῶς εἰς τοιαύτην τελειότητα, ὡστε νὰ ἔξαλειφθῇ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ὄγκρωπων ἐξ αἰτίας τοῦ πλούτου, αἱ μεμβράναι τῆς διακρίσεως χρησιμεύουσιν ὡς σακοῦλαι εἰς τοὺς καπνοπώλας καὶ βασιλικαὶ ἀλουργίδες ὡς σκεπάσματα εἰς τὴν γυμνητεύουσαν μερίδα τῆς ἀνθρωπότητος, χρειάζονται αἰώνες μαρτυρικῆς ἐργασίας. Ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν ἔπειται ὅτι οἱ ἀνθρώποι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἡδύναντο νὰ ἐργασθῶσι ὑπὲρ ἡθικῆς τελειοποιήσεως τῶν κοινωνιῶν, πτοούμενοι ἐκ τοῦ μῆκους τοῦ δρόμου, ὄνπερ ἔχει νὰ δια-

— Τὰ πάντα ἐπανέρχονται ἐν τῇ μνήμῃ της, διελογίζετο ὡς γηραιὸς λοχαγός.

Ἀφίσασα τὸν βραχίονα τοῦ Ἰακώβου καὶ πορευομένη ἐμπρὸς ἐπλησταὶς τὴν οἰκίαν. Λιφνῆς ἐστη ἀποτόμως ἐν μέσῳ τῆς δενδροστοιχίας καὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς προστηλώσασα ἐπὶ τοῦ παραθύρου τοῦ δωματίου της παρετήρησε διὰ μακρῶν. Τέλος ἀνέλαβε τὸν βραχίονα τοῦ μυηστῆρος αὐτῆς λέγουσα.

— Ἐλάτε, ἐλάτε καὶ οἱ δύο.

Καὶ ἐπανήγαγεν αὐτὸὺς ὑπὸ τὸν κληματοσκεπῆ θόλον ἀφίσασα ἐκ νέου τὸν βραχίονα τοῦ Ἰακώβου ἐκάθισεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θρανίου, ἐπειτα ἐνευσε νὰ καθίσωσιν ὁ γέρων, δεξιᾷ, ὁ νεανίας ἀριστερᾷ. Ἐσπευσαν νὰ ὑπακούσουν.

Ἐπὶ τινα λεπτὰ ἐπεκράτησε σιωπή. Ἡ Ἰωάννα, ἐφαίνετο σκεπτομένη· τὸ πρόσωπόν της εἶχεν ἀναλάβει παράδοξον ἐκφράσιν σοβαρότητος, καὶ λάμψεις πρόσκαιροι, διαδεχόμεναι ταχέως ἀλλήλας, ἐφωτίζον τὸ βλέμμα της. Εὗθὺς παρατηρήσασα τὸν πατέρα αὐτῆς, εἴτα τὸν μυηστῆρά της:

— Ημην τρελλή, δὲν ἔχει οὕτω; εἶπε.

Τὴν ἐρώτησιν εἶχε προσδεῖ ὁ ἱατρός· ἐν τούτοις οἱ δύο ἀνδρεῖς ὑπέστησαν ὁδύνηράν ἐκπληξιν.

— Κόρη μου, ἀγαπητή μου! ἐψιθύρισεν ὁ γέρων.

— Ω! Ἰωάννα! εἶπεν ὁ Ἰακώβος Γρανδέν.

— Δὲν τολμάτε νὰ μοῦ ἀπαντήσητε, ὑπέλαβε μειδιώσα· καὶ μολαταῦτα πολλὰς ἔχω νὰ σᾶς ἀπευθύνω ἐρωτήσεις.

— Δοιπόν μάλιστα, Ἰωάννα, εἶναι ἀληθὲς, εἰχε; ἀπολέσει τὸ λογικόν.

— Πόσον καιρὸν ἥμην παράφρων;

— Ο γηραιὸς λοχαγὸς ἐδίστασε ν' ἀπαντήσῃ.

— Πόσον καιρόν; ἐπανέλαβε.

— Περὶ τὰ τρία ἔτη.

— Α! εἶπεν αὐτῷ κινοῦσα τὴν κεφαλήν.

Μετὰ στιγματίαν σιωπὴν ἐπανέλαβεν :

— Ἐρρίφθη εἰς τὸ ποταμόν τίς μὲ ἀνέσυρεν;

— Εκείνος, τὸν ὄποιον κατ' ἀρχὰς ἀδίκως κατηγγείλαμεν, ὁ φίλος τοῦ μνηστῆρός σου, ὁ γενναῖος Δυκογιάννης.

— Η Ἰωάννα ἐρρίγησεν.

— Ακουσον, κόρη μου, ἀκουσον, μετὰ σπουδῆς ἐξηκολούθησεν δὲ Ἰακώβος Βαιγιάν· ἀνήρ τις, δεστις ἐμεινεν ἀγνωστος, εἰσέδυσεν εἰς τὸ δωμάτιον σου διὰ νὰ κλέψῃ.

— Διὰ νὰ κλέψῃ! ἐψιθύρισεν.

— Επειτα παρατηροῦσα ἀσκαρδαμικυτε τὸν γέροντα:

— Δὲν ἐνθυμοῦμαι, εἶπε. Τί λοιπὸν συνέδη εἰς τὸ δωμάτιόν μου;

— Μεταξὺ σοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ κλέπτου, συνήφθη πάλη.

— Τότε; ἡρώτησεν ἀσθμαίνουσα.

(ἀκολουθεῖ)

τρέξῃ ἢ ἀνθρωπότης ἵνα φάσῃ εἰς τὸ δριον αὐτὸν τὴν τε λειποιήσεως, ὡφειλον νὰ ἀκούωσιν ἀπαθῶς τῶν μυναστευο- μένων τοὺς στεναγμούς. Καθήκον εἶχον νὰ δώσωσι τὴν ὕ- θησιν εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ἐπέλθῃ τὸ ἀποτέλεσμα ἔστω καὶ μετ' αἰώνας.

“Η ὥθησις ἡδη ἐδόθη· ὁ Σοσιαλισμὸς διετύπωσε τὸ πρόγραμμά του” ἔκμιλένησις τοῦ καθεστώτος, κατάργησις παντὸς γραπτοῦ νόμου, κατάρρψις πάσης κοινωνικῆς καὶ θρησκευτικῆς προλήψεως, προσέγγισις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν φύσιν, ἀρα ἀπόλυτος τοῦ ἀτόμου ἐλευθερία, ἵδού αἱ τοῦ μηδενισμοῦ ἀρχαὶ. Η πρὸς εὐώδοσιν τῆς ἴδεας ταύτης ἀκανθηρὰ ἔργασια ἤρχισε, καὶ οἱ μάρτυρες αὐτῆς Θυσιάζονται μετ’ αὐταπαρνήσεως δύμοίας τῶν ποώτων τοῦ χριστιανισμοῦ μαρτύρων.

‘Η βρόμεα, τὸ ἔγχειριδίον, ἡ δυναμῖτις λειτουργοῦν. Ο σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα· καὶ καθ’ ἡμᾶς ἔγκλημα εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας δὲν υφίσταται· ἡ ἐξόντωσις ἐνδεικτός μου δτάκις μέλλει νὰ ἐπιφέρῃ καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀνακούφισιν τῇ ἀνθρωπότητι, εἰναι εὐεργέτημα, ἄλλως τε δ ἀποτροπαιότερος κακοῦργος εἰναι διατελέσθω τὰς συνειδήσεις καὶ δειπνεύσων τὰς ἴδεας, ἡ δὲ ἐξόντωσις αὐτοῦ εἰναι μία διόρθωσις φυσικοῦ λάθους.

Οἱ σοσιαλισαὶ πάντοι ἔργαζόμενοι προδειπάνουν τὸν δρόμον τοῦ μέλλοντος· ἡ ἔργασία των εἶνε καρδία καὶ νοῦς δὲν ἀκούουν μόνον τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας των ἄλλα καὶ τὰς ἵνας τοῦ ἔγκεφάλου των, διὰ τοῦτο δὲν ζητοῦσι τὰς αὐτὰς ἐλευθερίας ὑπὲρ παντὸς λαοῦ, ἀλλὰ δι' ἔκαστον ἀναλόγως τῆς ἀναπτύξεως του. Διὰ τὴν Ρωσίαν σήμερον ζητῶσι σύνταγμα, ἐλευθέραν ἐκπαιδευσιν, γῆν σχολεῖα. Καὶ νομίζομεν διτὶ διὰ τῆς συνταγματικῆς ἐλευθερίας (οὐχὶ παρῳδίας τοῦ συντάγματος) καὶ τῆς ἐλευθέρας ἐκπαιδεύσεως μορφοῦντας οἱ λαοί. Ἀπόδειξις αὐτὴ ἡ Ρωσία ήτις ἐν τῇ στενότατή αὐτῆς ἐλευθερίᾳ, ἐκαμεν ἐν μιᾷ εἰκοσαετίᾳ τόσας προοδίους ἐν τῷ πολιτισμῷ, δισας δὲν ἐκαμεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Πέτρου μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν δουλειῶν παροίκων.

Αἱ παραφοραι τῆς προόδου, λέγει ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ, γεννῶσι τὰς ἐπαναστάσεις. "Ωστε ἀν θεωρηθῶσιν ως ἀλήθειαι οἱ λόγοι τοῦ δαιμονίου φιλοσόφου, τὸ ἐπικρατοῦν σήμερον ἐπαναστατικὸν ἐν Ρωσίᾳ πνεῦμα εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς προόδου. "Οὐτως ὁ λαός ἐπροόδευσε καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπομείνῃ δυναστείαν ἀπαγορεύεισαν καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν ἀγαθοεργίαν.

Παρουσιάζονται δύμως τινές ἀδαείς τῶν ἱστορικῶν γεγονότων, ἀδαείστεροι τοῦ τόπου καὶ τῆς ἴκαταστάσεως αὐτοῦ καὶ ἀποφαίνονται ὅτι ὁ ρωσικὸς λαὸς δὲν δύναται νὰ κυριεύῃ θῆτῇ συνταγματικῶς. Ὁ διαιμένας δύμως ἐν Ρωσίᾳ, σπουδάσας τὸν χαρακτῆρα τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, ὁ παρακολούθησε τὰς τελευταίας αὐτοῦ προσδούς, προσέτι τὴν καταπληκτικήν ἐπίτασιν τοῦ πολιτισμοῦ ὑφ' ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, δύναται μετὰ θετικότητος νὰ εἰπῃ ὅτι δὲν εἶναι μακρὰν ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ λαὸς οὗτος θὰ ἀποτινάξῃ ἐκ τῆς ράχεως του τὸ ἐπαχθὲς τοῦ καισαρισμοῦ φορτίον καὶ μετ' αὐτοῦ ἀπασαν ἔκινην τὴν σπείραν τῶν μεγιστάνων, ἥτις δὲν ἔπαισσεν ἐπὶ τόσα ἔτη ροφώσα τὸν ἴδρωτα τοῦ πτῶχοῦ λαοῦ, καὶ μέχρι τῆς χθὲς ἔτι ἀπέφασίζει τὴν τύχην τόσων ἑκατ. ἀνθρώπων μετ' ἔγκεφάλου συννεφωμένου ὑπὸ καγυπανιτείων ἀτμῶν.

³ Έκ τῆς σπείρας ταύτης είνε καὶ οἱ διαδίδοντες τὰς συ-
κοφαντίας κατά τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰσί⁴
Γερμανοί ἐγ γέρμανοι εἰσί⁵ Ρωσική θυμός τοις κατέγοντες τὰς θυμούς

φίστας δημοσίες θέσεις ἐξ αἰτίας τοῦ μεγάλου ὄνόματός των καὶ τῶν μεγαλειτέρων κεράτων των. "Ανθρωποι ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀξίας, ἐκτὸς τῆς προαγωγικῆς των, οἱ πλεῖστοι ἐκ μαλακύνσεως πάσχοντες, περιελθόντες εἰς χαυνώδη ἀποκουκούτωσιν ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς βοτκολατρείας των καὶ διοὓς ἀλλοτε είχε γράψει ὁ Πούσκιν τὸ ὥραιόν του ἐπίγραμμα ὅπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ Βαραντσώφ :

⁷Απὸ τοὺς πόδας μέγρι τῆς κεφαλῆς ἀνθρωποι,

'Απὸ τῆς κεφαλῆς μέγρι τῶν ποδῶν κτήνη.

Οι ἄνθρωποι οὗτοι μὲ πρώτην ἀλλαγὴν πολιτεύματος θά-
πέσσωσιν, ἵνα διοικήσωσι τὸν τόπον ἄνδρες ἐκ τῶν σπλάγ-
χνων τοῦ λαοῦ, οὓς καλύπτει σύμερον ἡ ἀφάνεια, διότι ἡ
αὐτοκρατορικὴ Φύλας κόπτει τὰς πτέρυγάς των μὴ ἀφίνου-
νουσα νὰ πετάξωσιν ἐκεὶ ὅπου ἀρροζεῖ αὐτοῖς νὰ ἴστανται.
Εἶνε εὐνόητον λοιπὸν διατέλειον τὰς αἰσχράς κατὰ
τοῦ λαοῦ συκοφαντίας· ἀλλ᾽ ἡ Ρωσία δὲν εἶνε ἡ ἀγνωστος
χώρα ἡ πρὸ εἰκοσιπενταετίας· πάντες οἱ μεγάλοι συγγρα-
φεῖς ἐπισκεπτόμενοι αὐτὴν καὶ δημοσιεύοντες τὰς ἔντυπω-
σεις των, διαψεύδουσι τοὺς συκοφάντας.

Μία ἐκ τῶν συγγραφέων τούτων εἶνε καὶ ἡ κυρία Γκανιέρη ἡ γράψασα τας Ρωσίδας παρθένας τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἀπεικόνισιν τῆς σημερινῆς Ρωσσίας, ἡς δὲν εἶνε ὑπερβολὴ ἀνεῖπη τις, ὅτι τὰ δύο πέμπτα τῶν κατοίκων εἰσὶ σοσιαλισταί, ὡς δὲν εἶναι μωρία ἡ ἀναληθὲς τὸ νὰ χαρακτηρίσῃ τις τας Ἀθήνας ὡς Γόμορα. Ἡ ἴδεα τῆς καταρρίψεως τοῦ καταστρισμοῦ ἐν Ρωσίᾳ δὲν εἶνε σύγχρονος, ὡς πολλοὶ νομίζουσιν. Ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ τολμηροῦ κοζάκου Πουγατσεύσκη ἐπὶ αὐτοκρατορίας Αἰκατερίνης τῆς β.¹ δὲν ἐπαυσάν νὰ ἀναφαίνωνται οἱ μεγάλοι ἔκεινοι ἄνδρες, οἱ προάγγελοι τῆς ἐπιτεινομένης σήμερον ἐπαναστάσεως. Ἀλλὰ ἐν Ρωσσίᾳ ἔξαιτίας τοῦ δυσκόλου τότε τῆς συγκοινωνίας διὰ τῆς πιέσεως τοῦ τύπου καὶ διὰ τῆς μυστικότητος μεθ' ἣς ἐδοιοφόγουν τοὺς μεγάλους ἔκεινους ἄνδρας οἱ πράκτορες τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας, ἔμειναν ἀγνωστα τὰ ὀνόματα τῶν πρώτων κραξάντων Ζεμλιά ἡ Βόλια (γῆ καὶ ἐλευθερία). Ἀπέθινησκον οἱ ἄνδρες ἔκεινοι μετὰ τῆς αὐτῆς αὐταπάρνησεως μεθ' ἣς καὶ οἱ σημερινοὶ ἀπόθινοι μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χεῖλη ἐπὶ τῆς ἀγχόνης ἡ ἐπὶ τῶν πάγων τῆς Σιβηρίας. Πλὴν ὁ λαὸς πιεζόμενος πολυτρόπως εὑρίσκετο εἰς κτηνώδη κατάστασιν καὶ δὲν ἥδυνθή οὐαὶ ἡλεκτρίση αὐτοὺς ἡ αὐταπάρνησις καὶ ὁ ἡριούσμος ἔκεινων. Διὰ νὰ ἔξυπνήσῃ, ἐπρεπε νὰ ἔκραγῃ ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις, ἐπρεπεν ὁ Ναπολέων ἀποτυγχάνων τὴν τολμηρὰν εἰς Ρωσσίαν ἐκστρατείαν του, νὰ διωχθῇ ὑπὸ τῶν Ρώσων, καὶ ἡ ρωσικὴ νεότης ἦτις τότε ὀπλοφόρει μετὰ τὴν ἐν Βατερλῷ ἤτταν, νὰ διαμείνῃ εἰς Παρισίους καὶ νὰ ἴδῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ἐλευθερίαν σελαγίζουσαν ἐπὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν. Ἡ προσέγγισις αὕτη Ρώσων καὶ Γάλλων ἐπέφερε τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1825, ἥτις ἔσβεσθη μὲν ραδίως πλὴν ἀφῆσε σπέρματα ἐπαναστατικὰ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, καὶ μετ' ὀλίγον τὰ ἀσματα τοῦ Πούσκιν ἐψάλλοντο καὶ δπ' αὐτῶν ἔτι τῶν χωρικῶν· κατὰ δὲ τὴν ληξίν τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου ἡ μικρὰ Ρωσσία ἦτο ἐτοίμη εἰς ἐπανάστασιν, ὅτε ὁ Τσάρος Ἀλέξανδρος ὁ Β'. προλαμβάνων ἐδωσε τὴν ἐλευθερίαν τοῖς δουλοπαρίκοις, πιεσθεὶς ὑπὸ τῶν περιστάσεων, καὶ οὐχὶ ὡς διέθωσάν τινες μυταροί, ὅτι τὸ μοναδικὸν εἰς τὸν αἰῶνα μας σύμβαμα ἦτο ἀπόρροια ἀγαθῶν αἰσθημάτων, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς κατόπιν ποτόπιν πορείας του ἥτις δὲν ἦτο ποσῶς ἀναμορφωτική.

‘Ο τελευταῖος ρωσσοτουρκικὸς πόλεμος ἐκδρύφωσε τὴν

ἀγανάκτησιν τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ· ἐχύθῃ τόσον αἷμα ρωστικὸν ἵνα δοθῇ τοῖς Βουλγάροις σύνταγμα, ἐνῷ οἱ ἐλευθερωταὶ Ρώσοι ἐστέναζον ὑπὸ τὸ ἄχθος τῆς καισαρικῆς δεσποτίας. Αἱ ἀπειλαὶ ἤρχισαν, ὃ Τσάρος περιφρόνει αὐτάς. Παροτρυνθεὶς νὰ δῶσῃ εὑρυτέρας τῷ λαῷ ἐλευθερίας ἀπεκρίθη διὰ τοῦ ἱστορικοῦ του Davolino (ἄρκει). Δὲν ἤρκεσεν ὅμως καὶ αἱ σφαῖραι τῆς Βέρας Ζασούλιτς, τοῦ Σαλοβίεφ, τοῦ Χάρτμαν τοῦ Ρισσακώφ ἀπήντησαν εἰς τὴν ὕδριν ταῦτην.

"Εκτοτε ἡ κατάστασις τῆς ἐπαναστατικῆς προόδου ἐν Ρωσίᾳ εἶναι γνωστή· ἡ Ρωσία εἶναι ἡ ἡρωΐς τῆς ἡμέρας· πάντα τὰ περὶ αὐτῆς γραφόμενα ἀπλήστως ἀναγινώσκονται· αἱ δὲ περιπέτειαι τῶν μαρτύρων τῆς ἱερᾶς αὐτῆς ἰδέας, συγεκίνησαν πᾶσαν καρδίαν ἀνθρωπίνην, ἔκτος μερικῶν συντακτῶν ἐφημερίδων αὐτοτιακῶν, οἵτινες ρίπτουσιν λίθον ἀναθέματος ὀστάκις κανεὶς ἐκ τῶν μαρτύρων αὐτῶν φονεύσθη κανένα ἐκ τῶν πιεστῶν τῆς λαϊκῆς ἐλευθερίας.

"Αλλ' οἱ σοσιαλισταὶ περιφρονοῦντες τοὺς ἀφορισμούς των, ἔξακολουθοῦσι τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀποστολῆς των, μετὰ θέρμης καὶ ἀξιοθαυμάστου καρτερίας. Ἐν Ρωσίᾳ ἔχουν νὰ διαπράξουν πολλά· διότι ἔκει δὲν ἔχουν νὰ ἐκπορθίσουν λόγχας καὶ φρούρια μόνον ἀλλὰ νὰ καταρρίψωσι πεποιθήσεις ἐρριζωμένας πρὸ αἰώνων ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ. Δι' αὐτὸν ἐνῷ οἱ μὲν μεταχειρίζονται τὴν βόμβαν, ἀλλοὶ εἰσέρχονται ὡς οἰκοδιδάσκαλοι ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν εὐγενῶν, ὡς διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισται ἐν τοῖς χωρίοις, ὡς ἴατροι, ὡς ἱερεῖς κτλ. καὶ μορρόνουσι τὸν νέαν γενεάν μὲ τὰς ἀρχὰς των, ὡς δὲ βαίνουσι τὰ πράγματα, ταχέως θὰ παρουσιασθῶμεν μάρτυρες φρικαλέας ἵσως τραγῳδίας, πλὴν καὶ νέας ἱστορικῆς περιόδου καὶ προόδου τοῦ πολιτισμοῦ.

Χαχόλος.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Πῶς κάμνουν τὰ λουτρά των οἱ Ἱάπωνες.
Καὶ πρῶτον ἡ συνήθεια τῶν λουτρῶν εἶναι εἰς μανιώδη βαθμὸν διακεχυμένη ἐκεῖ· εἶναι καθημερινὴ καὶ σχεδὸν ὑποχρεωτικὴ, ἀπαραίτητος ὥστε τὸ πρωϊγὸν νίψιμο. Δὲν ὑπάρχει καμμία οἰκλα ἐν Ἱαπωνίᾳ καθὼς πρόπει, ἡ ξενοδοχείον, τὸ ὅποιον νὰ μὴ ἔχῃ τὸ δωμάτιον τοῦ λουτροῦ του. "Ἐπειτα τὰ δημόσια λουτρά εἶναι εἰς εὐεργετικὸν βαθμὸν ἡθηνά. Τί νομίζετε κοστίζει ἐν λουτρόν μὲ ὅλα τὰ παρεπόμενα, σενδόνια κλπ; "Ολιγάτερον τῆς δεκάρας! Εἶναι ἀξιοπαρατήρητον ὅτι οἱ Ἱάπωνες γνωρίζουν νὰ εὐρίσκουν διὰ τὰ πράγματα τῆς πρώτης ἀνάγκης ἐν ταύτῃ τὴνεύθυνίαν καὶ τὴν πρακτικότητα.

Τὰ κάμνουν δὲ τὰ λουτρά των ἐν γένει ἀμέσως μετὰ τὸ δεῖπνον τῆς ἐσπέρας, ὅλως διόλου ἀντιθέτως πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἔχῃ τοῦτο βλαβερὰ ἀποτελέσματα δι' αὐτούς. Μόλις βυθίζονται εἰς τὸ νερό, καὶ ἔξερχονται· δὲν ἐνδιατρίβουσι μέσα, ὡς ἡμεῖς. Μετὰ τὸν δεῖπνον λοιπὸν γεμίζουν τὰ δημόσια λουτρά, τὰ ὅποια εἶναι κοινὰ ἐν ταύτῳ καὶ εἰς τὰ δύο γένη, καὶ ἀντιτίθενται τόσον ἴσχυρῶς εἰς τὰς ἴδικάς μας συνθήκας τῆς αἰδοῦς καὶ τῆς εὐσχημοσύνης. Κανεὶς Ἱάπων δὲν φυτάζεται ὅτι πράττει κακὸν ἀφίνων δρατὰ τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματός του. Εἰς τὰ δωμάτια τῶν λουτρῶν ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, ὀλόγυμνοι παραδίδονται εἰς διάφορους καλλιτεχνικὰς φροντίδας μετὰ πλήρους ἀδιαφορίας περὶ τοῦ γείτονος, δὲν λέγομεν μετὰ πλήρους ἀθωότητος, διότι παρὰ τοῖς τέκνοις ἐκείνοις τῆς φύσεως δὲν ὑπάρχουσι

μυστήρια. "Ἐν τούτοις μὴ νομίσετε ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τοὺς Ἱάπωνας ἀρετὴ καὶ περίσκεψις.

Ρακοσυλλέκτης.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Χθὲς τὴν πρωΈταν οἱ Ἀνατ. Χοράσης ἡ Μαριώτης καὶ Ἀναστ. Ἀνδρέου μεταβάντες εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισίας οἰνοπαλεῖον καὶ ξενοδοχεῖον τοῦ Δ. Ντόκου καὶ Ἰωαν. Σουρῆδου ἔθραυσαν ἀπαντα σχεδὸν τὰ ἐπιπλα καὶ σκεύη τοῦ καταστήματος, προξενήσαντες ζημίαν τοῖς καταστηματάρχαις πλέον τῶν 500 δραχμῶν. Οἱ αὐτούργοι συνελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου τοῦ Α' τμήματος ἐπιληφθέντος ἀνακρίσεων.

— "Ἐξηφανίσθησαν σήμερον ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου τῆς ἀγορᾶς 25 ὀκάδες κρέατος βεβλαμμένου τοῦ παρὰ τὸ Μέγα Μοναστήριον πρεωπώλου Χρήστου Πέτρου.

— Γενομένης σήμερον ἐπιθεωρίσεως τῶν ἐν τῷ ΣΤ' τμήματι ἐδωδίδων ακλπ. ὑπὸ τοῦ δικαίου βοηθοῦ καὶ τοῦ ἱατροῦ κ. κ. Νικολέας ἐξηφανίσθησαν 10 ὀκάδες σταφυλῶν ἀώρων τοῦ διπωροπώλου Μαραγκάκη 12 ὀκάδες ὅμοιατο τοῦ Γ. Χρήστου 18 πέπονες, 10 καρπούζια καὶ 6 ὀκάδες σταφυλῶν τοῦ Γεωργίου Πεπάκη, 15 ὀκάδες ταραμᾶ καὶ 3 ὀκάδες ἔλαιων τοῦ παντοπώλου Γ. Μάρμανη, 1 ὀκάδα κοφέτων κεχρωματισμένων ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν ὑγιείαν τοῦ παντοπώλου Γ. Κρούκη καὶ 2 ὀκάδες ὅμοιων τοῦ Π. Λαζαρῆ παντοπώλου.

— Προσεβλήθη χθὲς ἐξ εὐλογίας ἐν Πειραιεῖ ἡ Ἐλένη Λεμπέστη μηνῶν 6 καὶ περιεβλήθη διὰ φύλακος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίθου δι., Πτέαν, Γαλα-

ξεδίου, Αἴγιον, Ναύπακτον καὶ Πάτρας.
ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Δαύριον, Αλαβέρτου, Χαλκίδα, Δίμυνη, Αταλάντη,
(Αἰδηψοῦ τὸ θέρος), Στυλίδα, Όρεσμος Μιχέλην, Άλυμρον καὶ Βόλον.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Σύρου, Πάρον, Νάξον, "Ιον, "Αρμοργὸν καὶ Θήραν.
ΤΡΙΤΗ 6 1/2 π. μ. Αίγινον, Πόρον, "Τρύπαι, Σπέτσας, Χέλιον, "Αστρος Ναύπλιον.

ΤΡΙΤΗ 7 π. μ. Διὰ Σύρου, Υστέρια Πήγου, Κόρθιον καὶ πόλιν "Αγδρου, καὶ κατὰ διεντεραρχείον διὰ Γαϊμον" Αγδρου, Κάρυστον, Κύμην καὶ Σκύρον.
ΤΕΤΑΡΤΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίθου, ἐγ μὲν ἀμφότοισον

κατὰ θερισθείαν διὰ Πάτρας, Κέρκυρας, Βερυτίσιον ἔτερον δὲ διὰ Πτέαν, Γαλαξείδιον, Βιρμίτσαν, Αίγιναν Ναύπακτον, Μεσολόγγιον, Κυλήνην, Ζάκυνθον, Κατάκωλον.
ΠΕΜΠΤΗ 8 π. μ. Διὰ Χαλκίδα, Βόλον, Σκάθαν καὶ Σκόπελον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίθου κατὰ εἰθεῖν διὰ Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλλήνα, Παξοὺς, Κέρκυραν ἐκ Πατρῶν ἐπερχονταί την πρωΈταν ἑκάστου Σαββάτου διὰ Μεσολόγγιον, "Αστακόν, Μύτικα, Σαβέρδας, Αλέξανδρον, Ιθάκην, Πρέσβειαν, Σαλαμάραν, Βοντσαγ, Μεγίδιον καὶ Καρβασαράρη.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Διὰ Αίγιναν, Πάρον, Τρύπαι, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον, Λεωνίδην, Κυπαρίστη, Μονεμβασίαν, Κύθηρα, Γύθειον, Λυρέν, Καλάμας.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 1/2 π. μ. Διὰ Κέαν, Κύθην, Σύρον, Σαρωτόν, Τήνον Μύκονον καὶ Κρήτην.